

§ 5. Współpraca, o której mowa w § 3, w części dotyczącej lotnictwa państwowego należy do:

- 1) Dowództwa Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej;
- 2) Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Centrum Operacji Powietrznych Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej;
- 4) wojskowych lotniskowych organów służby ruchu lotniczego;
- 5) stanowisk kierowania lotami na poligonach lotniczych;
- 6) ośrodka koordynacji poszukiwania i ratownictwa lotniczego;
- 7) organów dowodzenia lotnictwem podległym ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

§ 6. 1. Organizację współpracy i ustanowienie jej zasad poza zakresem zadań, o których mowa w § 3, mogą określać porozumienia zawierane pomiędzy państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym a Dowództwem Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej.

2. Porozumienia, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować również zasady współpracy i wymiany informacji pomiędzy sąsiadującymi cywilnymi i wojskowymi organami służb ruchu lotniczego.

§ 7. Państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym i dowództwa rodzajów sił zbrojnych współpra-

cują z uwzględnieniem potrzeb lotnictwa państwowego w celu:

- 1) zapewnienia lotnictwu państwowemu wykorzystania przestrzeni powietrznej dla realizacji zadań umacniania obronności oraz zachowania suwerenności i bezpieczeństwa państwa;
- 2) udostępniania informacji o ruchu lotniczym statków powietrznych wykonujących loty w polskiej przestrzeni powietrznej;
- 3) zapewnienia szkolenia personelu latającego lotnictwa państwowego;
- 4) opracowania procedur służb ruchu lotniczego dla lotnisk lotnictwa państwowego;
- 5) zapewnienia służb ruchu lotniczego dla lotnictwa państwowego;
- 6) prowadzenia akcji poszukiwawczo-ratowniczych;
- 7) zapewnienia służby informacji lotniczej.

§ 8. Z zachowaniem kompetencji właściwych ministrów, państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym oraz jednostki organizacyjne wymienione w § 5 uzgadniają procedury operacyjne współpracy, o której mowa w § 3, dla podległych im jednostek.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury:
w z. A. Piłat

Minister Obrony Narodowej:
J. Szmajdziński

133

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 16 stycznia 2004 r.

w sprawie wyznaczenia żołnierzy zawodowych do służby poza Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny

Na podstawie art. 142 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb wyznaczenia żołnierzy zawodowych do służby poza Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej, zwanymi dalej „Siłami Zbrojnymi”,
- 2) jednostki organizacyjne i stanowiska służbowe poza Siłami Zbrojnymi, w których żołnierze mogą pełnić zawodową służbę wojskową,

- 3) uprawnienia żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych poza Siłami Zbrojnymi

— w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny.

§ 2. 1. Żołnierz zawodowy może zostać wyznaczony na stanowisko służbowe w jednostce organizacyjnej znajdującej się poza Siłami Zbrojnymi, zwanej dalej „instytucją cywilną”, jeżeli posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe, wymagane na tym stanowisku, oraz pozytywną opinię służbową.

2. Do pełnienia czynnej służby wojskowej w instytucji cywilnej wyznacza się w pierwszej kolejności żołnierzy zawodowych, których stan zdrowia, stwierdzony orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej, nie pozwala na jej dalsze pełnienie w jednostce wojskowej, lub będących w dyspozycji albo w rezerwie kadrowej.

3. Przepis ust. 2 nie narusza przepisów szczególnych dotyczących określenia wymaganego stanu zdrowia do pracy w instytucji cywilnej.

4. Warunkiem wyznaczenia żołnierza zawodowego do pełnienia czynnej służby wojskowej w instytucji cywilnej jest brak sprzeciwu w tej sprawie dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, a w przypadku żołnierzy zawodowych pełniących służbę na stanowiskach służbowych zaszeregowanych do stopnia etatowego generała (admirała) również brak sprzeciwu Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych.

§ 3. Żołnierze zawodowi mogą być wyznaczani do pełnienia służby wojskowej w instytucjach cywilnych na stanowiskach służbowych, na których są wykonywane zadania lub prowadzone prace:

- 1) z zakresu powszechnego obowiązku obrony;
- 2) związane z realizacją dostaw, robót i usług oraz innych zadań na rzecz Sił Zbrojnych;
- 3) produkcyjne na rzecz przemysłu zbrojeniowego;
- 4) w zakresie obrony cywilnej;
- 5) dotyczące planowania gotowości obronnej państwa;
- 6) z zakresu szkolenia wojskowego żołnierzy skazanych na karę aresztu wojskowego;
- 7) na rzecz środowisk kombatanów i inwalidów wojennych.

§ 4. Instytucjami cywilnymi, w których mogą pełnić służbę wojskową żołnierze zawodowi, są:

- 1) instytucje cywilne wymienione w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) Kancelaria Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelaria Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, a także państwowe jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Prezesa Rady Ministrów;
- 3) urzędy naczelných, centralnych i terenowych organów administracji rządowej i organów administracji samorządowej;
- 4) przedsiębiorstwa państwowe i jednostki badawczo-rozwojowe, wykonujące zadania na potrzeby obronności państwa, a także inni przedsiębiorcy, w których Skarb Państwa posiada co najmniej 51 % udziałów;
- 5) banki państwowe i inne banki, w których Skarb Państwa posiada co najmniej 51 % udziałów;

- 6) jednostki zmilitaryzowane;
- 7) przedsiębiorcy o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym;
- 8) komórki organizacyjne właściwe w sprawach obrony cywilnej w urzędach wojewódzkich, powiatowych i gminnych;
- 9) jednostki organizacyjne szkół wyższych;
- 10) zakłady karne dla odbywających karę aresztu wojskowego;
- 11) stowarzyszenia prowadzące działalność bezpośrednio związaną z obronnością państwa;
- 12) fundacje, co do których, ze względu na ich cel, Minister Obrony Narodowej został wskazany jako właściwy dla nich minister.

§ 5. 1. Żołnierze zawodowi mogą pełnić służbę wojskową:

- 1) w instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 1—3 i 8, na stanowiskach służbowych określonych w przepisach o wynagrodzeniu obowiązującym w tych jednostkach,
- 2) w instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 4, na stanowiskach dyrektora i jego zastępców oraz na stanowiskach pracowników naukowych, badawczo-technicznych i inżynierijno-technicznych,
- 3) w instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 9, na stanowiskach nauczycieli akademickich szkół wyższych,
- 4) w pozostałych instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4, na odpowiednich stanowiskach służbowych

— jeżeli na tych stanowiskach są wykonywane zadania, o których mowa w § 3.

2. W instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 3, żołnierze zawodowi nie mogą być wyznaczani na stanowiska służbowe będące organami administracji publicznej, na których stosunek pracy powstaje w drodze wyboru.

3. Na stanowiskach służbowych będących organami administracji publicznej oraz na stanowiskach służbowych kierowniczych lub doradców osób zajmujących te stanowiska czynną służbę wojskową mogą pełnić wyłącznie żołnierze zawodowi zaliczeni do korpusu oficerów zawodowych.

§ 6. Stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, na których żołnierze mogą pełnić lub pełnią czynną służbę wojskową, ujemuje się w „Wykazie stanowisk służbowych i funkcji w instytucjach cywilnych”, prowadzonym przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

§ 7. 1. Z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o wyznaczenie żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych występują:

- 1) szefowie: Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i Biura Bezpieczeństwa Narodowego, a także państwowych jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów;
- 2) ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) lub wojewodowie, w odniesieniu do podległych lub nadzorowanych instytucji cywilnych;
- 3) dyrektorzy przedsiębiorstw państwowych i jednostek badawczo-rozwojowych, właściwe organy przedsiębiorców, kierownicy jednostek zmilitaryzowanych — za pośrednictwem właściwego ministra lub wojewody;
- 4) dyrektorzy lub prezesi banków;
- 5) rektorzy szkół wyższych — za pośrednictwem ministrów sprawujących nadzór nad tymi szkołami;
- 6) marszałkowie województw, starostowie oraz wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) — za pośrednictwem wojewody;
- 7) właściwe organy statutowe stowarzyszeń i fundacji.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów dotyczących wyznaczania na stanowiska będące organami administracji publicznej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać nazwę instytucji cywilnej oraz nazwę i liczbę stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk i zakres wykonywanych na nich zadań.

4. Kierownicy instytucji cywilnych występują z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają odpowiednią liczbę etatów kalkulacyjnych w celu utworzenia stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych oraz posiadają środki na finansowanie uposażeń i innych należności pieniężnych określonych w § 11 ust. 1.

5. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, stanowisko służbowe wymienione w tym wniosku ujmuje się w wykazie, o którym mowa w § 6.

§ 8. Minister Obrony Narodowej może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 7 ust. 1, jeżeli na wskazanych stanowiskach służbowych nie będą wykonywane zadania określone w § 3 albo jest to uzasadnione potrzebami Sił Zbrojnych.

§ 9. 1. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 7 ust. 1, Minister Obrony Narodowej:

- 1) zalicza — do celów związanych z pełnieniem zawodowej służby wojskowej oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzy zawodowych — stanowiska służbowe, określone we wniosku, do odpowiednich grup uposażenia żołnierzy oraz ustala etatowe stopnie wojskowe, do których zaszeregowuje te stanowiska, stosownie do równorzędnych lub odpowiednich stanowisk służbowych występujących w etatach jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych;
- 2) przedstawia kierownikowi instytucji cywilnej imienne propozycje obsady stanowisk służbowych określonych we wniosku, po uprzednim uzyskaniu od właściwych przełożonych żołnierzy zawodowych oświadczeń, o których mowa w § 2 ust. 4.

2. W razie uzgodnienia obsady stanowisk służbowych między Ministrem Obrony Narodowej a kierownikiem instytucji cywilnej, Minister Obrony Narodowej zwalnia wytypowanych żołnierzy zawodowych z zajmowanych stanowisk i kieruje ich do tego kierownika w celu wyznaczenia na uzgodnione stanowiska służbowe.

§ 10. Żołnierzy zawodowych, o których mowa w § 9 ust. 2, wyznacza na wskazane stanowiska służbowe kierownik instytucji cywilnej w formie przewidzianej dla tych stanowisk.

§ 11. 1. Żołnierzom zawodowym pełniącym służbę wojskową na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne należności pieniężne, określone w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do żołnierzy zawodowych pełniących służbę w instytucjach cywilnych stosuje się odpowiednio obowiązujące, na zajmowanych przez nich stanowiskach służbowych, przepisy prawa pracy dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień niezwiązanych z przebiegiem służby wojskowej, odpowiedzialności materialnej pracowników, rozkładu czasu pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również tworzenia funduszu nagród, a także przyznawania nagród.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 września 1998 r. w sprawie przebiegu służby wojskowej żołnierzy zawodowych po ogłoszeniu mobilizacji i w czasie wojny (Dz. U. Nr 122, poz. 800), które traci moc, w części dotyczącej § 5—9, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.